

253.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 25 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie ustalenia terminów dla załadowania i wyładowania wagonów 30-tonnowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu, towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Pr. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam wprowadzenie z dniem 1 maja r. b. w Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. Ust. z 1920 r. № 40 poz. 243 i 244) następujących uzupełnień:

I) Część I. Przepisy Przewozowe.

1) W końcu postanowienia wykonawczego do ustępu 6 art. 63, wprowadzonego rozporządzeniem z dnia 12 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 40 poz. 244), dodaje się: „Dla przesyłek, załadowywanych do wagonów 30-tonnowych, termin ustala się na 9 godzin służbowych”.

2) W końcu postanowienia wykonawczego do ustępu 2 art. 80, zmienionego tymże rozporządzeniem z dnia 12 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 40 poz. 244) dodaje się: „Dla przesyłek, wyładowywanych z wagonów 30-tonnowych, termin odbioru ustala się na 9 godzin służbowych”.

II) Część II. Wykaz opłat dodatkowych.

W ustępie 7 „Termin wolny od postojowego” (Dz. Ust. 1920 r. № 40 poz. 243) dodaje się punkt w redakcji następującej: „dla przesyłek, załadowywanych lub wyładowywanych z wagonów 30-tonnowych, 9 godzin służbowych”.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*

254.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie utworzenia Izb skarbowych na obszarze województw: Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

Na zasadzie art. 3, 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Praw P. P. z r. 1919 № 65 poz. 391), art. 7 i 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austro-węgierskiej (Dz. Praw

P. P. z r. 1919 № 31 poz. 261) i ustępu 1 § 13 austr. ustawy z dnia 25 października 1896 r. o bezpośrednich podatkach osobistych (austr. Dz. U. P. № 220) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw utworzonych w myśl ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (województw) na obszarze b. Królestwa, Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 117 poz. 768) tworzy się dwie izby skarbowe, a mianowicie: izbę skarbową w Krakowie na obszar województwa Krakowskiego i izbę skarbową we Lwowie na obszary województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

§ 2. Przepisy §§ 4, 6 do 15 włącznie, 26, 27, 36 i 43 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 15 poz. 81) mają zastosowanie do izb skarbowych, utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia z następującymi zmianami:

I. Dyrektor izby skarbowej mianuje i przenosi w obrębie swego okręgu urzędników czterech najniższych stopni służbowych:

II. Każda z oznaczonych wyżej izb skarbowych dzieli się na sześć wydziałów:

- 1) I ogólny;
- 2) II podatków bezpośrednich;
- 3) III kasowy;
- 4) IV podatków pośrednich i monopolów państwowych;
- 5) V należności stemplowych i bezpośrednich;
- 6) VI celny.

III. Wydział II ma nadzór nad prawidłowym wymiarem podatków bezpośrednich i nad sprawnym ściąganiem tych podatków.

Wydział V ma nadzór nad prawidłowym wymiarem należności stemplowych i bezpośrednich (opłat skarbowych) oraz ich sprawnym ściąganiem.

Do wydziału VI należy bezpośrednia administracja ceł w zakresie ustalonym w ustępie 1-ym § 4-go niniejszego rozporządzenia, a nadto ochrona granic i bezpośrednie zwierzchnictwo nad organami straży celnej.

§ 3. Poszczególne działy czynności w każdym z wydziałów prowadzą kierownicy oddziałów. Podział czynności między poszczególne oddziały i zmiany w podziale zarządza Dyrektor izby skarbowej na wniosek właściwego naczelnika wydziału.

Ilość kierowników i pomocniczych urzędników oddziałów określa etat.

§ 4. Tymczasowy zakres działania izb skarbowych, utworzonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia normują dotychczasowe przepisy o zakresie działania Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Z zakresu działania izby skarbowej w Krakowie wyłącza się jednak czasowo następujące sprawy, które przekazuje się izbie skarbowej we Lwowie także na całym obszarze izby skarbowej w Krakowie:

- 1) zarząd gospodarki spirytusowej, przyczem izba skarbowa we Lwowie obowiązana będzie zasięgać opinii izby skarbowej w Krakowie, o ile chodzić będzie o rozdział spirytusu na różne cele w obrębie tejże izby;
- 2) likwidowanie i przekazywanie do wypłaty wszystkich w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w Dyrekcji skarbu we Lwowie na przypisie pozostających emerytur i zaopatrzeń pensyjnych;
- 3) sprawy dotyczące Archiwum map katastralnych i Oddziałów dla rekonstrukcji operatów katastralnych.

- 4) dostarczanie druków oraz przyrządów mierniczych Ewidencjom katastru podatku gruntowego;
- 5) sprawy dotyczące zmiany taryf ewidencyjnych, instrukcji pomiarowych, tudzież ustaw i przepisów, odnoszących się do wykonywania służby ewidencyjnej;
- 6) sprawy kontroli i uzupełnienia map i operatów, pochodzących ze zdjęcia poligonalnego;
- 7) sprawy osobowe urzędników miernictwa.

§ 5. Dotychczasowy ustroj władz skarbowych pierwszej instancji i urzędów skarbowych na obszarze województw, wyliczonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, oraz ich przedmiotowy zakres działania utrzymuje się w mocy aż do dalszego zarządzenia.

Pod względem terytorjalnym zarządza się następujące zmiany:

- a) Powiat polityczny Ropczycki wydziela się z Rzeszowskiego okręgu skarbowego, a przydziela się do Tarnowskiego okręgu skarbowego;
- b) Powiat polityczny Jasielski wydziela się z Sanockiego okręgu skarbowego, a przydziela się do Nowosądeckiego okręgu skarbowego;
- c) Powiat polityczny Spisko-Orawski przydziela się odnośnie do spraw podatków pośrednich, monopolów państwowych i należności bezpośrednich i stemplowych do Nowosądeckiego okręgu skarbowego, zaś odnośnie do spraw podatków bezpośrednich do inspektoratu skarbowego w Nowym Targu.

Urzędem podatkowym dla gmin Spisza będzie urząd podatkowy w Nowym Targu, zaś dla gmin Orawy: urząd podatkowy w Czarnym Dunajcu. W ten sposób określa się kompetencję terytorjalną Ewidencji katastru podatku gruntowego dla Spisza i Orawy.

§ 6. Powiaty polityczne: Kolbuszowski, Łańcucki, Niski, Przeworski, Rzeszowski, Strzyżowski i Tarnobrzeski wydziela się z okręgu izby handlowej i przemysłowej w Krakowie i tworzy się z nich odrębny okrąg wymiarowy pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego.

§ 7. Wymieniony w § 6 niniejszego rozporządzenia nowoutworzony okrąg wymiarowy pierwszej i drugiej klasy poddaje się pod kompetencję komisji podatku zarobkowego dla Towarzystw podatkowych I i II klasy we Lwowie.

§ 8. W celu rozstrzygnięcia odwołań, wniesionych przeciw wymiarom powszechnego podatku zarobkowego, uskutecznionym w obrębie izby skarbowej w Krakowie na zasadzie postanowień działu I austr. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25 października 1896 r. austr. Dz. U. P. № 220 w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 r. austr. Dz. U. P. № 13 — o ile do tego nie są kompetentne Władze i Komisje podatkowe I instancji po myśli § 61 tejże ustawy, względnie art. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany względnie ograniczenia toku instancji i zakresu działania władz i urzędów podległych Dyrekcji skarbu we Lwowie (Dz. Ustaw R. P. z 1920 r. № 60 poz. 373) — tworzy się drugą krajową komisję podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie.

§ 9. Zmieniając postanowienia art. 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany względnie ograniczenia toku instancji i zakresu działania władz i urzędów, podległych Dyrekcji skarbu we Lwowie (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 60 poz. 373), przekazuje się wymierzanie podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków dla kontrybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu

izby skarbowej w Krakowie, administracji podatków w Krakowie, a dla kontrzybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie,— administracji podatków we Lwowie.

§ 10. Zmieniając częściowo postanowienia obwieszczenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 30 sierpnia 1916 r. austriacki Dz. U. P. № 291 w przedmiocie delegacji władz podatkowych do wymiaru podatków od zysków wojennych i podatku zarobkowego towarzystw oraz rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 6 lipca 1918 r. austr. Dz. U. P. № 254 w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 16 lutego 1918 r. austr. Dz. U. P. № 60 i z dnia 17 kwietnia 1918 r. austriacki Dz. U. P. № 160 o podatku wojennym za lata 1916, 1917 i 1918 (do § 38 l. A. art. 12 ustęp 2), przekazuje się wymierzanie podatku od zysków wojennych i podatku wojennego dla towarzystw i instytucji, które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej w Krakowie, — administracji podatków w Krakowie, zaś dla towarzystw i instytucji które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie, — administracji podatków we Lwowie.

§ 11. Zmieniając częściowo postanowienia rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 28 września 1917 austriacki Dz. U. P. № 398 o utworzeniu okręgów podatkowo-karnych, wyłącza się powiaty polityczne Gorlicki i Jasielski z okręgu podatkowo-karnego Rzeszowskiego i przydziela się je do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego.

Do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego przyłącza się również powiat polityczny Spisko-Orawski.

§ 12. Dla okręgu izby skarbowej w Krakowie tworzy się Sąd wyższy dla spraw skarbowych z siedzibą w Krakowie.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1921 r.

Minister Skarbu:

Steczkowski

255.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 kwietnia 1921 r.

w sprawie podwyższenia opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b) „Przepisów o kolejowych ajencjach celnych”,
[(Dz. Ust. № 12 z 1920 r., poz. 67 i № 31 z 1921 r. poz. 186).]

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Praw № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, że z dniem 15 maja 1921 r. pomieszczona w dziale b) „Przepisów kolejowych ajencji celnych” „Tymczasowa taksa komisowego”, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych za załatwianie formalności celnych, akcyzowych i policyjno-sanitarnych przy rewizji celnej